

[Knud Jespersen.]

denes Forbund og Preben Møller Hansen, som skal kritiseres i denne sag.

Jeg skal til slut anbefale, at man støtter vores forslag, ned sætter en sådan kommission og handler ud fra grundlovens ånd og dens bestemmelser om at sikre en ligelig behandling uden nogen anvendelse af politisk magt, en ligelig behandling, der garanterer, at her er tingene gået reelt og demokratisk til.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der er egentlig ikke megen grund til at beskæftige sig med det indlæg, som hr. Glistrup afleverede. Det var med vanlig elegance præget af en lang række påstande og insinuationer af forskellig slags. Jeg blev dog alligevel noget forbløffet over, at man ville forsøge at hænge en politisk placeret person ud i forbindelse med diskussionen omkring denne sag.

Det væsentligste . . .

(Uro på tilhørerpladserne. Nedkastning af løbesedler, og en transparent rulles ud).

Formanden:

Det burde man have skånet os for. Tilhørere er meget velkomme, men de må forholde sig i ro og indordne sig under husets bestemmelser.

(Tilråb: Så vil vi også have, at tingets medlemmer taler sandhed).

Formanden:

Jeg håber, tilhørerne forlader logerne, når de ikke kan tie stille, mens man taler herude.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det afgørende er naturligvis berettigelsen eller ikke berettigelsen af det indgreb, ministeren har foretaget i denne sag, og dér føler jeg mig aldeles overbevist om, som hr. Ingomar Petersen udtrykte det meget kraftigt, at hvis ikke ministeren havde handlet i denne sag, havde han gjort sig skyldig i en forseelse i sin embedsførelse, og dette kan ikke siges tydeligt nok.

Jeg forstår derfor heller ikke, at man vil forsøge — her er jeg enig med hr. Henning

Philipsen — på dette tidspunkt at brække ind i de undersøgelser, der foregår. Jeg tror, at det er helt ved siden af, når hr. Kurt Hansen prøver på at finde baggrund for, at der her skulle være tale om et politisk indgreb; det gik igen i hr. Knud Jespersens indlæg. Det er der overhovedet ikke tale om; jeg føler mig aldeles overbevist om, at det store flertal i dette ting med rette kunne have anklaget arbejdsministeren, om han ikke havde taget denne sag op. Sådan forholder det sig, og derfor må jeg udtrykke min store forundring over konklusionen af hr. Knud Jespersens udtryk: at sagen, der er af principiel og demokratisk karakter, kan føre til en anklage for en manglende saglig information omkring tingene. Det er sagt ganske tydeligt, at det, der er hensigten med arbejdsministerens undersøgelse af denne sag, er at skaffe fuld klarhed. Derfor er der selvfølgelig heller ikke nogen, der finder på at sige, at fuld klarhed skulle være belastende for demokratiet, tværtimod, men jeg er nødt til at sige, at skal der tales sandhed fra denne talerstol — og det skal der — så nytter det jo heller ikke noget at komme på talerstolen og fortælle os, at alle krav er blevet opfyldt. Jeg står med et papir her, som jeg ikke skal tage alle detaljerne fra, men det dokumenterer i hvert fald klart og tydeligt, at der stadig væk, trods alt det arbejde, der er lavet, trods al den rådgivning, der er givet både fra direktoratet og arbejdsministeriets side, er mangler. Det er der, når det drejer sig om medlemskartoteket — det skal man jo bruge til at afgøre både medlemsret, dagpengeret, karenstid, vægring osv. —: dette er ikke i orden. Der er ingen muligheder for på baggrund af dette virkelig at klare en lang række ting.

Det er den faktiske situation, og derfor er jeg helt enig i, at når der fortsat er mangel på klarhed i det, som arbejdsdirektoratet har forlangt — så kan man være uenig i, hvor meget eller hvor lidt et arbejdsdirektorat skal forlange, men det er det, der sidder med ansvaret for, at dette føres med påpasselighed og orden — så må det være rimeligt at få sagen undersøgt til bunds, og om dette punkt er der ikke den fjerneste uenighed. Der er intet at skjule i denne sag fra regeringens side og selvfølgelig heller ikke fra arbejdsministerens side. Derfor skal der nok komme fuld information, og der